

ھەندى باھەنى پۇرناھەۋانى

باخەلىيەۋە دىتتەۋە، لە چايخانەكەى بەر مەزگەۋتى سەيد حەسەن چايچىيەكە چاي بۇ تىنەكا، كولىرەكەى پىۋە ئەخۇا و ئىنجا ئەگەر كەسىكى دەستكەۋت قۇمارەكەى لەگەل ئەكا. ھەمىشە دەستەيەك كاغەزى ئەسكەملى لە باخەلدايە. تا قۇمارى بۇ ھەلكەۋى ھىچى تىر ناكسا و ئەگەر حەلۋايشى نەفرۇشتىبى و ھىچى نەبۇۋىي كولىرەيەك و دەستەيەك كاغەزى لە باخەلایە.

1. ئەھەى جاۋ

ئۇھ خۇزگەم بەخۇى، ئەگەر ئەتانەۋى بىيىنن بەشۋىن مەنا ۋەرن پىاش نىۋەپۇان لە حەۋشى مەزگەۋتى سەيد حەسەندا لە دەستە راستەۋە لە بن تۋەكەدا يەكى لىيى پاكشاۋە، سىنيەكى حەلۋاى گەزۇ و ماسجۇمى و مەسكەتى لە ژور سەرى خۇى دانائە. خەرىكە مەندۋىيەتى خۇى ئەھەسىنئەۋە. ئەگەر ئەتەۋى خەبەرى كەيتەۋە دەست بەرە بۇ حەلۋاكەى ئەۋ ھەلدەستى، پىر چىنگى ئەكا لە حەلۋا ئەلى فەرمۇ، وا ئەزانى تۇ مەشتەرىت و لىيى ئەكەرى. ئەۋەندەيشت پى ئەلى: ئەم حەلۋايە بۇ ھەندىك بايى چل ملىۋنە و ھەندىكىش چل ملىۋنىيان ھەيە و فىلسىكى پى نادەن! ئىتر ئەكەۋىتە فەلسەفە.

ئەم زاتە كەلگەتەكە، پىش سىپى، كۇتەك و كراسە شىپكى لەبەردايە، ھەمىشە سىنگى بەرەللايە. مۇى سىنگى ۋەكو پوۋشى شارەزور بە دەرەۋەيە. پىشيش ھىچ دەستى ئى نادا ھەروا بە تەببەت خۇى پىكەتۋە. جەر بەجار دەلاكى بە خىرى خۇى ماكىنەيەك بە پىشيا دىنى، كورتى ئەكاتەۋە. ئىتر ھەروا ھەرچى تەكلىفكى تىر تۋاليت تەراش و بىجا مەيە ئەۋ لىيى نازادەيە. بەيانىان زوۋ كە ھەلدەسى سىنى حەلۋاكەى ئەگرى بەبن دەسىۋە لە سەردا بە بازاردا ئەپۋاتە خوارەۋە لە زۇر لاۋە مەندائە ۋەردەى بىعارى شۋىن ئەكەۋى، حەلۋاى ئى ئەفۋىنن، بەردى پىيا ئەدەن ھىشتا دەستى لە كەس ئەۋەشاندەۋە. سا ئەگەر چەند حەلۋايەك ئەۋىش ناسياۋەكان لىيى بىرەن. جارى لە پىشەۋە پارەى حەلۋاچىيەكەى ئى ئەداتەۋە، ئىنجا كولىرەيەكى ئى ئەكەرى ئەخاتە

زورجار که زانیومه هیچی نه بووه نانی پی بکری ده فلسم بۆ راگرتووه و توومه نه مه تو قهرزی کونت له لاهمه نه تدهم نانی پی بکره، نه یویستوه. کولیره کی گهرمی له بن باخه لی دهرهیناوه و وتوویه نه وه کولیره. بهم رهنکه، مەردیکه، نه بهردیکه، به برسیتی، به پروتی، به سرما، به گهرما، به بی جینی، به بیکه سی نانه وی. گله بی ناکا، چاوی له خیری کهم نییه. جار به جار که نه چیم نه یدوزمه وه نه مه وی له قهرزه کونه که ی شتیکی بده مه وه به زور یاره که ی نه دم به سرما. نه ویش به زور نه وه نده حه لئا به سر نه وه مندالانه ی که دائیما له دورین دابه ش نه کا.

به م حاله وه که محتاجترین و بی ری و جی ترینی به شه ره، چهند سرما و سو له و نه خوشی دیوه و چهند به ردی مندالانه ی لی دراوه هیشتا ئو فییک و کفریکسی له ده نه ترازوه. نه مه ویش نمونیه که خوا پیشانی ئیمه ی نه دا. نه لی سه یرکه ن چهند خوشه ویسته لای من، ئالوده ی فیل و فهرج و شه پ و مانی خه لک خواردن و هه سره ت بۆ ده ولت و باده و ته فره ی ژنان و دهردی موزاهه ره و سه رخوشی نه ولادم نه کردوه. که مریش هیچی له پاش به جی نامینی که داخی بۆ بخوات و بیته میقروبی شه ری نه ولادی، خوزگه م به خوی!

2. گوران - عه بدوللا به گی سلیمان به گی کاتب

فارسی

چهند سالی له مه و بهر خوشه بختانه پیم که وته شاریکی له تیفی کوردستان، موده تیکی مونسب له وی مامه وه، حه یاتیکی ساده و زهریف، حه یاتیکی پر له شیعر و سنو حاتم رابوارد، نه توانم بلیم، نه م شاره به ده شت و دهری شاعیرانه یه وه به شاخ و نزاری پر له نه حلام و خه یالاتیسه وه، لانه یسه کی نه زه لی و نه به دی شعیره، زه پراتی سه وای سپر له نیلهامه، تاریکه شه و و مانگه شه و ی موته ساوین. شاعیرانه و وه حی به خشه بن هه ر لقی دارئ، باغیکی سه د فریشته و سه د په ری شیعر لییه. له و پوزوه بناغه ی دانراوه، بی شیعر و شاعیر نه بووه.

ئا له م شاره دا نه وه ل پوزی مواسه له تم لویکی زیسه ک، تیگه یشتوو (رقیق الطبع) فه قهت مه حجوب، جه لبی دقه ته تی کردم! ئیفراتی مه حبوویه تی که ی ته قریبه ن کردبووی به مه ردوم گریز، غالیبه ن گۆشه یه کی ئینزیوای پر حیس و خه یالی ته رجیح نه کرد، به سه ر حه یاتیکی پر جوش و خرۆشی ناو خه لقا.

موعاره فه مان بۆ موده تیکی مه دید عیبارهت بوو له چهند مولاتسی فه قهت به ره به ره مولاته که مان ته زایودی کسرد، ئاشنا ییه کی موته قابیل هاتسه وجود (ئاشنا یییکی فیکسری و حیسسی) بالنتیجه قه ناعه تی کامیله م بۆ حاسل بوو که (دورپر) له ژیر په ردی که سیفی مه حجوویه ته که یدا حسیکی ره قیق و بهرز، ته به یکی شاعیرانه مه وجوده و شنه ی با ییکی خه فیف کافیه نه وه په ردیه لا بیدا و به هه موو مه حاسنی به دیعه وه شه خسیه تی شیعر دهرخا. زه مان هات و تیپه ری، نه بز به دهری خویدا چهند خولیکی دا نیهایهت له سلیمانیدا یه کمان گرتوه.

نه مجاره به مه منونیه ته وه دیم که کزه بایه که (هه رچونی بووی) هه لی کسروه و تا دهره جه یسه ک بووه به سه به بی دهرخستی شه خسیه تی. شه ویک که دیسان له مه وزوعی شیعر و نه ده بیات نه دوا ین، به دهنگیکی نزم و پرویه کی سوور هه لگه پاره وه به عزئ شیعر خوی له بهر خوینده وه، زورم لاجوان بوون و ته له بی نوسخه یه کم کرد، سه به ینی مه نزومه کانم ئی وه رگرت، که دووباره پیاجومه وه به ته وای ته حه ققوی کرد له لام که نه مانه زور دور بوون له شیعر شاعیریکی موبته دی، یا هه وه سکاریک، عه لاهه تی که ئاههنگ و سه لاسه تی مه وزوعه کانیشی جازیه دار و پر حه یات بوون و به خه یالیکی ورد و بلند هونرابوونه وه و به ته رزیکی جوان و ره وان نه دا کرابوون. له گوفتاری واتیکه یشتم نه یه وی نه مانه له گۆشه ی نیساندا بمینیتته وه. فه قهت من نه م ئیهماله م به رامبه ر به نالیه ی شیعر به جورم عه د کرد و بالنتیجه قه رارم دا به ناوی (موسنه عار) وه نه شر بکرین.

له م پوژانه دا، له دهمی خوړ کهوتنا، له ناو منظره یه کی جوانی بهارا ناخر بیچومان هاته دنیا، به خوین، به بالا، له بیچکه کی کوردی، له پوله ی پهری نه چو... له خوشیانا وهخته بوو گه شکم پی بگات... نهختیک یان گه لیک لاواز بوو... مع ما فیه لاوازی لای من مطلب نه بو، من طلسمی سک و زای شیعرم نه ویست، شیعری کوردیم بو ساغ بیته وه.

آ بهو شهوقی ام اواتو احلامه شیرینه وه - که له پاش تاریکستانی (گومرایی) وه ک نووری ایمان روحی له اشکه نجه آزاد کردم - کهوتمه ناو کوژانه کانی هه له بجه... به ته ما بوم شهادتنامه ی جنسیت، بو نه م جگر گوشه عزیزم به هیئتی اختیاریه ی (ولاتی خه یال) تصدیق بکه م...

هیئات!... هیئتی اختیاریه، به جلی بیگانه وه نه بی، پهری زاده نانا سنه وه.

ووتیان: پوژانه ی متنبی و معری عرب، مجوهراتی حافظو سعدی عجم، موموری نفعی و باقی تورکی پیوه نیه....

له بهر نه وه "طبیعی" له رونق و جاذبه ی جمال محرومه....
نه توانین بلین: هیچ وینه یه کی له پهری شعرو خیال ناچی!...
هه روا سه رم سو پر ما.... چهن جاریکی تر، به سکه ی قهلب و ناره واج، به درای بیگانه (اشهد بالله) م له م ذاتانه کریوه، نازانم اوان سکه ی صاغ نانا سن، یا من حقایق پیچه وانه وه اگرم?...
به شکو اوان مصیب بن؟ به شکو من علتیکی نفسیم له گهل بیث، سلامتی فکرو ذوقی تیک دابم؟ به شکو من له ریگای ضلالت بم...

نامه یه کی گوران بو پیره میرد

هه له بجه 4|4|1932

استادی محترم:

رهنگه له بیریشان چو بیث: هاوینی رابردو، له دوکانی حماغای عطار به ملاقاتیکی بچوکتان فیضی گه وره م چنگ کهوت، به رامبه ر به ملکه ی شیعرم، له ضمنی تشویقا متفائل دیار بون. هه رچه نه م التفاتم حرفیاً به جدی وه رنه گرت، به لام چونکه له شخصیتیکی صلاحیتدارو تجربه دیده ی شیعره وه صادر بوو، حاشا ناکه م، قوه تیکی مؤثری به هیوام به خشی. ذاتاً پیش نه وه ش مفتونی (پهری شیعر) بوم، انجا به هه موو اشتیهایه که وه تیئی نالام که هه ر ساته به رهنگیک، له شکلی نه وا دیته پیش چاوم....

حاصلی چه نه و بیث، چ شهیتانیک له شکلی نه وا، به رامبه ر به خوینیکی زوری جگه رم، دلنی نه رم بوه، چهن جاریک خوی تسلیم کردوم.... بهری نه م عه شقه اگرینه چون روله یه که، هیچیان ناچن، و هه ر یه که خوینیکی جیاوازیان به له شا نه گهریت، به عضیکیان دلۆپیک چیه خوینی کوردیان تیا نیه، به لام که مو زور جریانیکی پهری په تی له ناو ده ماریانا هه یه، بعضیکیان به عکسه وه....

شیطانیکي فاحشه، به عشقیکی حرام، به عشقیکی سفیلی ملوټ اغوی کردیم؟! افسوس!... عمری جوانیم خسار گیرا له پیناوی عه شقیکا، که مایه ی هیکی مقدسی خاطرې حرامزاده یکه دهرچوو!....

به دم ئه چه شنه مجادله وه، له بینی یاس و ترددا، بیابانی خه یالم گرتنه بهر، نازانم که مم پشکنی؟ زورم پشکنی؟ ئه وهنده ئه زانم له پر، بهرام بهر به مهنظره یه کی علوی چه په سام... له جیی خوم هه روهک میخ - اچه قیم. له سهر یاییکی بهرزی سهوز، پر گولاله، دواين دارستان... له ژیر سیبهری په نگا و په نگی چه په له هوریکي ته نکا... دهر ویشیکي نورانی بهرام بهر بهر ژړاوه ستابو... پر به دوله کی بهر ده می - که چه مکی گوری پیچ پیچوکی، هاژه هاژ، پیل ئه کشا - په پوله ی هه زار ته رده ئه جریوایه وه، هه زاران بیچوه پهری به دهر وپشتی سهر یا هه لفر هه لفریان بو که هه ر یه که ئه وهنده ی کوټریکی ته قله باز ئه بون، به لام گه لی جواتر بوون، ورشه ورشی په پوله یان گه لی زیاتر بو... دهستی راستی، عاسایه کی پر شنگاوی دریز ی پی گرتبو، به دهستی چه پیش، دللیکی لوی خوین گهرم و پر نبضی به سنگی خوینه وه نوسانبو - پرچیکی خاوی دریز، وهک چور ی شیر به سهر شانوملیا په خشان بوو... ریشیکي سپی سپی، سهر سنگی له گه ل به شیکي زوری دلله جوانه کی باوه شی داپوشی بو...

دهستی عاساکه ی لی هه لته کاند... به هه راکردن ملم نا بو لای... له پاش زیارته ی داوینی که وله که ی به خشوعیکه وه پرسیم:

"قوربان! بی ئه ده بی نه بی - ایوه کی؟" به زهرده خه نه یه کی شیرینه وه جوابی دامه وه:
"قه لندر"

ناسیم... اتر حاجت نه ما پرسین: له معنای عاساکه ی دهستی، دلله تازه کی باوه شی، راوه ستانی له ناو ئه منظره شاعرانه دا...

گورج په لی هه تیوه به دبخته که مم گرت و فریم دایه بهر پیی... دهستم کرد به با خه لما، صوره تی شهادت نامه که م دهره ینا - که امضا نه کرابو - و تقدیم کرد به اصراریکی استرحام کارانه وه دهستم کرد به لالانه وه:

"تو ئه م جیگا مقدسه! تو ئه شعرا نه ی به هه ر دو دهست گرتوتن! هه رچی راسته ئه وه پی بلی..."

ئهم هه تیوه حلال زاده یه یان حرام زاده؟ نه گه ر حلال زاده یه، با نه جاتم بیټ له دهست اشکه نه جی و سوسه... نه گه ر حرام زاده شه، با جهرگی دایکه فاحشه کی بسوتینم... زینده به چالی بکه م!!...

لهو حله وه به ناگری چاوه روانی اتویمه وه: آخو که ی بی "حکمی قطعی" قه لندر ی محترم بییه م؟

عبدالله سلیمان
هه له بجه

3. شیخ رهزای تاله بانى

دیوانیکي شیخ رهزام بو هات، باوه پر م نه ده کرد شیخ رهزا وا لییکه ن!، ئه و شیخ رهزایه که من جاریک له کیوی قافه وه ئه چوموه وه ئه سته مول له (باطوم) وه سواری که شتی بووم حه کیم باش و مه لیک و شوعه رای شیرازی تیا بوو که وتینه یه ک پرسى، وتم خه لکی سلیمانیم. وتی ئه و خاکه ی که ساحیبی قه سیده ی (شهبی یه ندا) ی سالم و قه سیده ی (شاهوماهی) شیخ رهزای تیا هه لکه وتوه؟! ئیستا ئه و شیعره جوانانه خراوته ژیر زیرابی نه ده بخانه وه. (نه ده بخانه نا، چونکه نه ده بخانه ناویکی نه ده بی تیا یه).

ئهم نه ریته ناهه مواره مه به سستی شیعرى هه جوه له ئیراندا زور کارى کرده سهر په رورشر و نه ده بییش و نه و په پرده ویه زیاتر بو شیخ رهزای شاعیری وه بیسی و ئیرتجالی مایه وه. مسالی مایه ی هونسهری شیخ رهزای بسه قور گسرت. شیخ رهزا گه وه سه ریک و جه وه ریکى بوو ئه توانم بی په روا بلیم نهک له خاکی کوردستاندا، سایه ی ئه و له جیهاندا مانه ندی نه بوو. جار ی هه رچی وتوه هی خو یه تی له که سى نه دزیوه و له فارسیشدا شیوه یه کی بو خو ی داناوه، دواى ئه و که س نایگاتى.

به لام هه مووی له کلکی (قه له می دونباله گیری) نه نوم ریدا خه رج کرد و ته وه و له زینده گانیشدا له بهر ئه و په نه جهر و و سه رپو بووه، ئیستا له به ختی نه وروپایی شیعریان کرده فن و نه ده ب و ناویان نا نه ده بیات، له کوره ی زه میندا له ناو هیچ میلیله تیکدا ناوی دوو سه ره کساف له سه هیچ لاپه ریه دا ناووسسری (حسه تا نسادابی موعاشه رته ی ئیجتماعی) شیوه ی هه لکردی کومه لی قانونیکى

4. علائنه ددین سه جادی

له دیباجه ی نه مجاره ی (گه لایژ دا، علائنه ددین سه جادی منی به وینه یه کی خوم ناساییه وه خستوته گه لایژ وه، وه خومی پی له خوم گۆریبوم.

علائنه ددین که متر له چه ند و چوونی من و زورت له به رزی خه یالی خوی و دلپه سه ندی و بلندی خاکه که ی خوی دواوه شیوه ی بیمانه ندی به رو بومی مهرزوبومی بی بوونی ولاته که ی خوی ناسیوه و زانیویه نه م له بده نه شئی شاعیری بی مانه ندی تیا هه لکه وئ، هاتوه له خه یالخانه ی خویدا یه کیکی شاعیر و ماهیر و نه دیبی سخنور و نیشتمانیپه روه ری دروست کردوه، ناوی ناوه پیره میرد!! نه گینه نه و پیره میردی که تازه به ستایشی نه و ناسیومه جگه له نه وسنی و تیکه ی نان و که باب تیگلاندن هیچی ترم تیا نه دیوه، به لئی خاکه که م، منیش ناسیومه که (سه عید پاشا) یه کمان لییره وه شوین کاروان نه که وت نه چوه نه سته مول له وئ نه بوو به یه که پیاو، قه یسری نه لمان له دوایه وه نه پوی. شاعیری ناسمانی تورك (عه بدولحه ق حامد) وتویه:

چه من در ار درکوه سار در فیض ربیعیدر
بویرلر ده دوغاتلر شاعر اولمق یک طبیعیدر

نه ویش له ته که عه بدولحه ق حامددا هاو فکره هاتوه به خه یال له م شوینه دا یه کیکی دروست کردوه ناوی ناوه (پیره میرد) هه مو کردار و گفتاری پیره میرد نه و پارچه به نده په خشانه ناهینئ که نه لئ:

"نه گهر سه رچاوه ی شیعر وتن هه وای بیگهر و ناسمانی ساف و دیمه نی دلکesh و لاله زاری په نگیکسی بی به هه مو مه عنای که لیمه وه کوردستان له پیگه یاندنی شاعیریکی وه ک پیره میرددا به راستی دریغی نه کرد. پیره میردی شاعیریش له دانانی شیعی نیشتمانی، غه زه لی، غرامی و فله سه فی بو به جیهینانی وه فای خوی نیسبه ت به مه لبه ندی، هیچ که موکوریه کی نه کرد."

هه مو واته ی پیره میرد نه م ته سویره خه یالییه ی علائنه ددین نایه نی، که نیشتمان نه مهنده به فه یز دانه نی که نه بی شاعیر و نه دیب و وه ته نپه روه ری وای تیا هه لکه وئ، نیمه ییش به پیی خه یال و نارزه ووی علائنه ددین له خوا نه پارپیینه وه خاکه که مان زوری وای تیا هه لکه وئ دوعای پیران و ناله ی پیری پیران، بیگومان، نه گاته ناسمان.

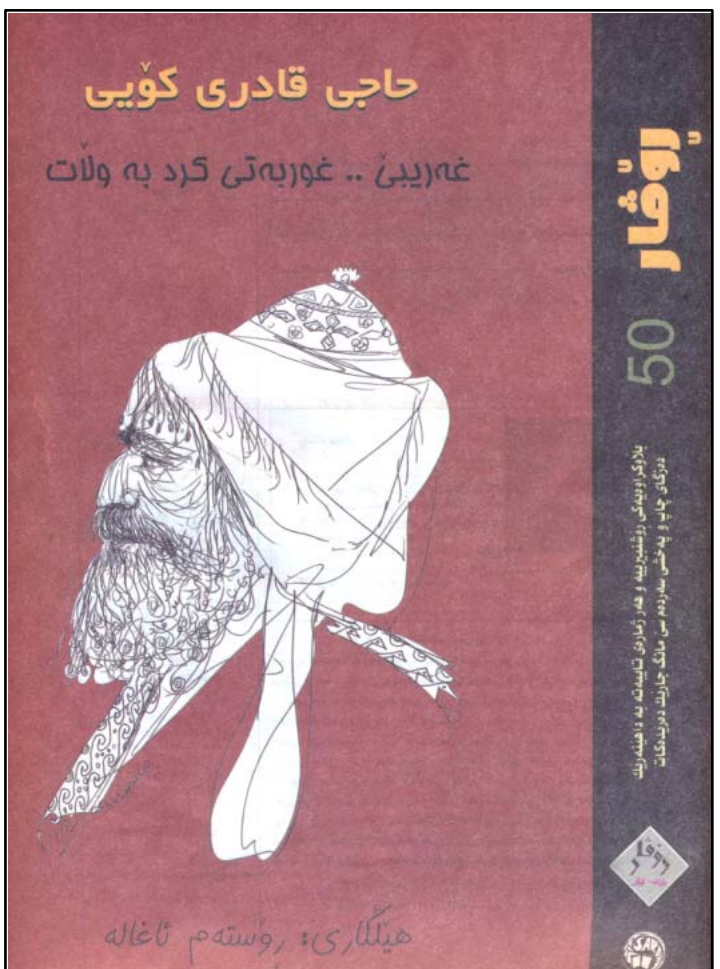
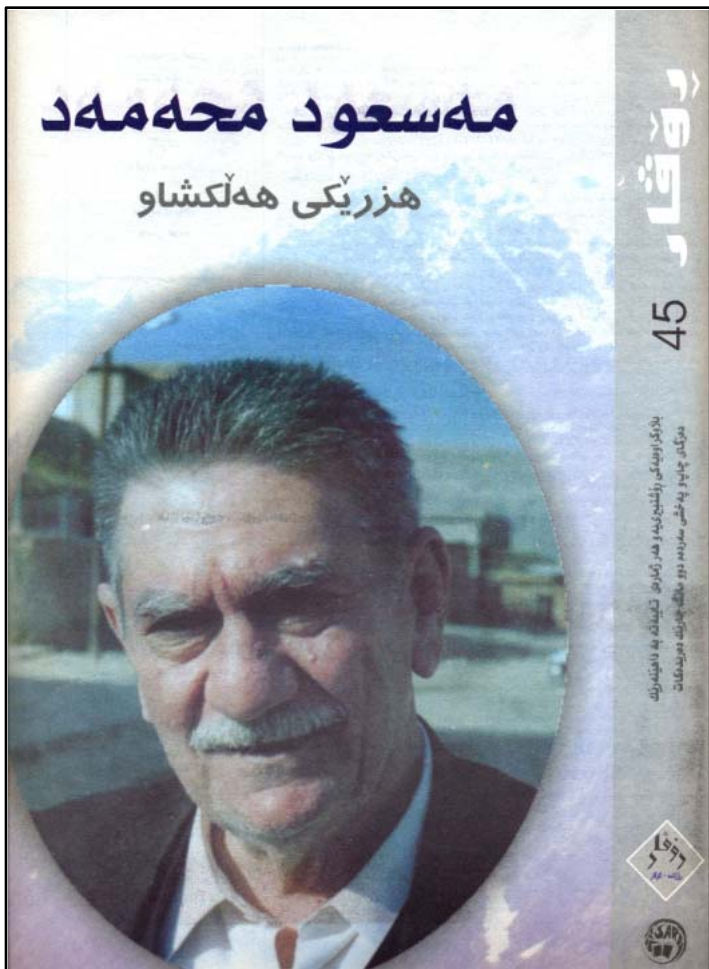
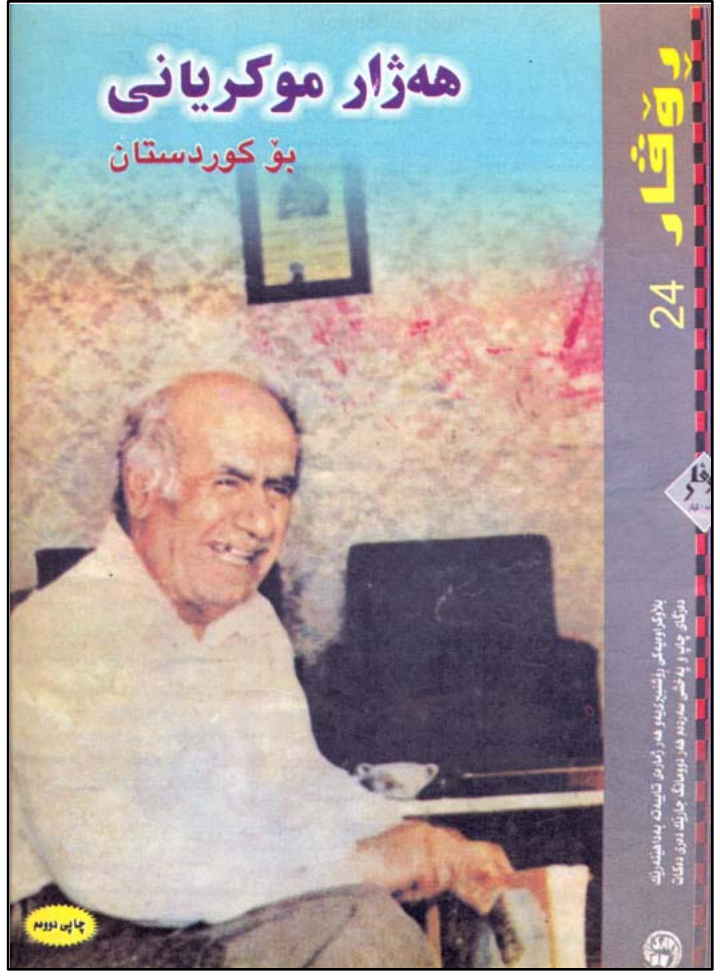
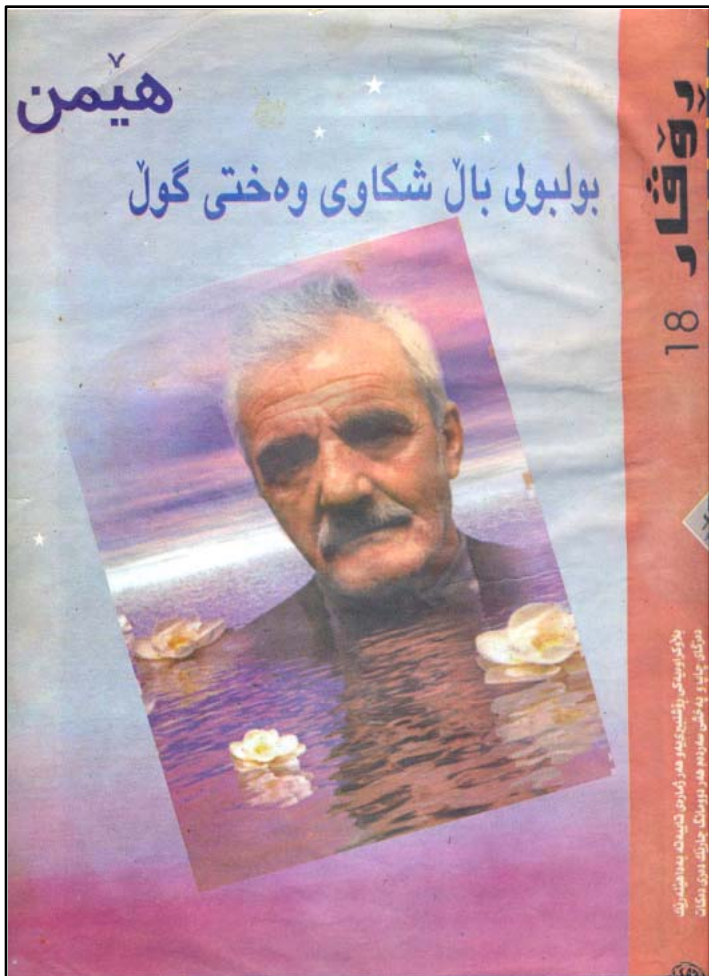
وای داناوه که سئ له که یه کی ناشکرای نه نگی و به دنامی پیوه بی، تو پیی بلئ نه و خووه ت هه یه راستیش بی جه زایه کی قورسی هه یه. له م دهره ی نه دهدا وهرن ته ماشای دیوانی بکه ن له لاپه ری چواره وه چه ند نامووسی خانه دانی گه وره پایمال کراوه! و یه کجار به کومهل بو کهرکوک و سلیمان چی بیژراوه چ جای مام و برازا. فیسقه یه کی پیس که به هه مو سه روچساوا هه لپژابوو که وتبووه ژیر په رده ی فه راموشییه وه، نازانم خزمانی به چ هوش و هه وه سیکه وه به لینی چاپکردنیان دا!!؟.

وا چه ند که سیکی وه ک من به چاویلکه ی کونه شایه ری جوانی نه بینن نه وانه ی جوینی پیس به باوک و باپیریان دراوه بو نه مه ی بلین شیعه ر چوینیان لا خوش نه بی!!؟.

دریغی بو دهبه به ی بلندی شاعیری شیخ رها که رووش و گهردی زه مان شیواندی و نه میش نه واندی، باز پایه ی شاعیری نه و نانه وینئ و هه مو جنیویکی پی دهبه خشرئ، نه مه و!! نه ی له چاپه که ی که هه مو سه ر و گویلاکی شیعه ر جوانه کانی شکاندوه چی بلین قه یناکا خوا حسابه رادین!

وہسیہ تنامہ ی پیرہ میرد

ئەمجارە ئەمەرم، لە مردن ناترسم، ژيانیکی باش و عومریکی درێژم رابواردوو، گەلی شاران ولاتان گەر اوم، گەر وەر و پادشاهانم دیو، تالی و سویری زۆرم چەشتوو. بە نیوہ خویندەواری لە سلیمانی دەرچوو و خویندنیکی بەرزم هینایەو. بە سەر بەرزی ئەزانم کە لە رپی باوەری خۆما حەپس و زیندانیکی زۆرم دیو. لەم ولاتەدا دوو چاوم هەبوو، یەکن زانست و یەکن ژین. ئیستە کە ئیتر لەوانە یە کەلکی خزمەتم پێوہ نەمینی بێم بە بار بەسەر خەلکەو، رپو ئەکەمەوہ قاپی ئەبەدی بە بن ئەوہی کە مالی کەسم خوارد بن، موحتاجی کەس بووینم، هیچم پاشەکەوت نەکردوو، هیچیشم لەدوا بەجن نەماو، چاوم لە دواي خۆم نییە، خۆم بە ئاخر خیر ئەزانم. هەرچەندە یەکانە هیوام ئەوہ بوو کە ببینم قەوم و میللەتە کەم پلە یەک لەمە بەرزتر و خویندەوارتر و پیگە یشتوو تر بن، بوو بە گری لە داما و نەمدی. لە گەل ئەوہ شا بەختیارم چونکە بۆم دەرکەوت کە قەوم و میللەتە کەم لە پیشە کەوتنن و هەموو جۆرە توانا و قابلیەتیکیان تیدا یە. ئامۆژگاریم ئەوہ یە بخوینن، کور و کچ تا خویندەوار نە بن بئ سووہ. هەموو شتیک بە عیلم و فەنەوہ یە. وە کو و تووہ:

"لای من بە خویندەواری، ئاھ خویندەواریە
هەر میللەتن کە فەنی نە بن، دەردی کاریە
ئاخ خۆزگە خویندنیش وە کو من ئارەزوو ئەکەم
بیبینم و نە بێتە گری قورسی کفنه کەم"

ئامۆژگاریم ئەوہ یە بە شوین مادە مەکەون، دنیا زۆر بە گران مە گرن. تا ئەتوانن خزمەتی راست و بئ موقابلی قەوم و زمان و ولاتە کەتان بکەن و دەستی داماوان بگرن و لە دین لامەدن. خوا و پیغە مەبەری خۆتان بناسن و رەوشتان پاک و خاوین بن.
ئامۆژگاریم ئەوہ یە چاپخانە کە مەفەوتینن، ئەم قەلە ندرخانە یە تیک مەدن. ئەو یە ک دوو کەسانە ئەم بە ینە لەم قەلە ندرخانە یەدا خۆیان داوہ تە پەنای من بن نازیان مە کەن حەقیان بە سەرمەوہ یە. رپوژ نامە کەش لە دەست مەدن چاپخانە کە ئیش پئ بکەن لە لایە کەوہ ناکوژیتەوہو خزمەتیک پئ ئە کریت لە لایە کی تریشەوہ ئەو جیہە تانە ی من یارمە تیم داون بەلو بەهۆی ئیشکردنی چاپخانە کەوہ ئەو یارمە تیە یان لی نە برپیت.
ئامۆژگاریم ئەوہ یە شیعر و نوسینە کانم کو کرایەوہ مە یغەوتینن ئیستفادە ی لی دە کریت.
ئامۆژگاریم ئەوہ یە لە گردی یارە بمیژن، بۆم مە گرن. ئە گەر زۆر بیرتان کردم جار جار سەرم لی بدەن.
فائق* ئەم ئامۆژگاریانەم بۆتۆیەو بۆ ئەو کەسانە یە کە بە تەنگمەوہن.

* مەبەست لە "فائق هوشیار" ی کچەزایەتی.